

Až budu prezident, tak...

Když nemůžu usnout, tak mi maminka říkává: „Představuj si, jak jednou budeš vědec nebo jak jsme byli na výletě.“ Jenže myslet na tyhle věci mě omrzelo, tak jsem si jednou začal představovat, jak budu prezidentem.

Kdybych byl prezident, tak vylepším tepelné elektrárny na ekologické. Zasadím ve Velkých Pavlovicích les. Zruším všechny komunistické strany v ČR. Pocestuji na Krétu a do Země Marie Byrdové na Antarktidě. Nechám postavit více přečerpávacích elektráren. Vytvořím nový časopis. V Luhačovicích zprovozním Vincentku 2 a nechám plnit do lahví pramen Jubilejní, protože si myslím, že je fakt dobrý. Poučím lidi o tom, že by měli jezdit více na kole než autem a vymyslím superkolo. Budu kritizovat kouření a vylepším recyklaci odpadu. Zruším války a zasadím v ČR prales, aby tu žila speciální zvířata. Budu psát pohádky pro děti a budu je předčítat v televizi na ČT24. Dám vyznamenání České ornitologické společnosti. Vyhlásím nový národní park, třeba Pálava. Postavím město, kde se bude mluvit esperantem a kde rodiče nebudou muset chodit do práce a budou jim padat peníze z trubice. Zařídím více lékařů a zubařů. A podpořím Čtyřlístek.

Přemysl Kincl, ZŠ Velké Pavlovice (2. B)

2.MÍSTO

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ:
JÁ, PREZIDENT

Až budu prezidentka, tak...

Už odmala čtu knihy o elfech, dracích, kouzelnících a vzdálených zemích, kde všichni z nich žijí.

Čtení bylo mým zájmem snad od té chvíle, co jsem se narodila, stejně jako potřeba sem tam napsat nějaký příběh či básničku.

Až se jednou stanu prezidentkou, zasadím se o výzkum vzdálených planet, těch vzdálenějších, než je naše sluneční soustava, těch, o kterých se teď neví.

Prezident či prezidentka by neměli zastávat jen funkci reprezentativní, ale měli by jít příkladem a inspirovat ostatní svými názory a postoji. Nezáleží na tom, že se naše cíle zdají být neuskutečnitelné, ale na naší vůli jich dosáhnout.

Jako prezidentka bych se neotáčela do minulosti, která se nedá změnit, ale naopak bych se zabývala přítomností a hleděla optimisticky do budoucnosti.

Laura Marková, PORG – gymnázium a základní škola (5. třída)

Až budu prezident, tak...

Tento sloh jsem se rozhodl napsat, protože se od svého dětství zajímám o politiku a není mi lhostejné, co se ve společnosti děje. Ještě, aby jo, když mám tatku politologa.

Vím, že prezident naší republiky nemá mnoho pravomocí, přesto myslím, že jeho vliv může být velký. Tím, co dělá, může inspirovat celou řadu lidí. A to jak v dobrém, tak i ve zlém. Až budu prezidentem já, doufám, že budu pro své spoluobčany dobrým vzorem. A jak bych toho chtěl docílit? V první řadě bych se při svém vystupování choval slušně a rozvážně. Nekopal bych mezi lidmi příkopy, ale snažil bych se je spojovat. Snažil bych se vládnout všem a žádnou část obyvatel neupozadit, aby nikdo neměl pocit, že je druhořadý.

Důležitou roli hraje prezident také navenek. Dal bych našim spojencům jasně najevo, že jsme pevnou součástí Evropské unie a NATO a jsme připraveni jim pomoci. Také bych se zaměřil na pomoc chudším státům z oblasti Afriky, Asie a Latinské Ameriky. Občanům České republiky bych potom často připomínal, že jsou na tom na světě někteří lidé mnohem hůře než my, a proto bychom si měli vážit toho, co máme, a naučit se s tím zacházet. S tím souvisí i situace na Ukrajině. Tu budu podporovat, jak jen to půjde. Doufám však, že za 32 let, kdy budu moci kandidovat, už mou pomoc nebude potřebovat.

Kdybych mohl, chtěl bych zajistit, aby mělo víc lidí práci, protože pak bude méně zločinů. Byla by také potřeba opravit silnice. A z šikany bych udělal trestný čin. Myslím, že by bylo také vhodné povolit drogy jako je alkohol a cigarety až od dvaceti let. Ale vím, že na to by mé pravomoci nestačily. V naší ústavě jsou omezené – a to je dobře. Kdybychom měli až moc špatného prezidenta s neomezenou mocí, moc dobré by to nebylo.

Budu se snažit uspokojit všechny obyvatele, ale bude to těžké.

Jakub Prouza, ZŠ České Meziříčí (3. třída)